

ואולי נפתח את העיניים ?

(שם הכותב שמור במערכת)

ייתכן מאוד, ואולי אפילו קרוב לוודאי, שהמון אנשים במדינתנו הנאורה, לפעמים נאורה מדי, גידו שזאת טעות לפרסם מאמר מסוג זה.

זאת אולי הסיבה שאני מפרסם את זה כאן, ולא באתר האיגוד. אני יודע מה יכולים לעשות לי בתור שחיין ולאגודתי ככלל, אם יידעו שהעברתי ביקורת לאור השלטון, בהעדר מילה אחרת, "הדיקטטור" המושלט באיגוד השחייה, וזה וודאי לא נושא כתבתנו.

לא פעם ולא פעמיים יצא לי לראות תמונות של שחיינים ישראליים, עומדים מכורבלים בתוך הדגל כחול לבן, או לראות את השחינים עומדים על הפודיום, כשמאחוריהם עולה אותו הדגל.

הדגל, מורכב כידוע לכולנו, משני סממנים עיקריים:

1. המגן דוד – סמלו של העם היהודי לאורך השנים.

2. הפסים – אותם פסים הנמצאים בטלית.

על כן, אין כל ספק שהשחינים שמייצגים את ארצנו, הם יכולים להיות שחינים טובים יותר וטובים פחות, אבל שורה תחתונה – הם יהודים (למעט יוצאים מן הכלל, והם כאן לא קשורים לנושא).

כשרות:

מסיפורים ממקור ראשון, לא פעם ולא פעמיים משכנים את שחיני הנבחרת שלנו במלון עם אוכל טרף.

כידוע, לשחיין יש תזונה מיוחדת, וברגע שאתה משכן אותו במלון שבו הוא לא יכול לאכול כראוי, הדבר ישפיע גם על ביצועיו בבריכה.

יתרה מזאת, לא רק לשחיני הנבחרת נעשה עוול שכזה – במהלך שהותינו באליפות החורף, התאכסנו אני ואגודתי במלון "כנרת ספא".

על התנאים המזוועים כשלעצמם של המלון לא אפרט כאן, אבל על העובדה שבשום מקום במלון לא יכלו להראות תעודת כשרות - דווקא כן. במו עיניי ראיתי כלים בשריים וכלים חלביים שהתערבבו יחדיו, מטבח משותף להכנת ארוחות בשריות וחלביות, ואם הייתי מסתכל עמוק עוד יותר – לא הייתי מופתע לגלות מזון בלי הכשר, לכל הפחות של רבנות מקומית.

על מקום מסודר לתפילה במלון בכלל אין מה לדבר.

זה שבנאדם ספורטאי, לא אומר שהוא צריך לזנוח ערכים אחרים שיהיו ויגידו חשובים הרבה יותר בשביל הספורט.

דוגמא נוספת:

אליפות המילניום, אליפויות ישראל למיניהן, התחרות ע"ש גל רדובסקי, מחזורי הליגה, גביע חיפה ועוד מספר תחרויות, מתקיימות בשבת.

אמנם ייתכן שתחרויות שאורגנו במסגרת האגודות כגון חיפה ומילניום לא חלה עליהם חובת **הסטאטוס קוו** (ראו הסבר שתי שורות מטה).

אליפות ישראל והליגה ? לפי הקריטריונים חלה ועוד איך חלה !

השנה האיגוד גילה בדרך הקשה שהוא מתחזק מהמדינה (מקרה רשם העמותות המפורסם) ותלוי בה באופן ישיר.

לכל הידוע לי, בהסכמי הסטאטוס קוו שנחתמו כשנה לפני קום המדינה ע"י דוד בן גוריון, נכתב: "**יום המנוחה השבועי יהיה יום השבת במוסדות המדינה והמתחזקות ממנה**".

אני יודע שבהמון ענפים אחרים מתקיימות תחרויות בשבת (הדוגמא הבולטת – משחקי הכדורגל), וכנראה שאולי משהו שם אני מפספס, אבל הנקודה ברורה – בתור מדינה יהודית, לא מן הראוי שיתקיימו אירועים בשבת!

אני לא מתיימר לשנות משהו או לפגוע אישית במישהו, אבל לקבל תשובה הגיונית בהחלט מותר לי.

מקצה לשומרי שבת: איגוד השחייה, רק אל תעשו צחוק מעצמכם. שחיין מרחקים לא יכול לשחות 1500 מטר לבד, לא יעזור בית דין!

ואם שחיין שחה בבוקר 200 מטר חופשי, עלה לאחד מהגמרים, מה אז? ישחה את הגמר גם כן לבדו? לכל הפחות יש לתת עדיפות למקצים הקצרים להתקיים בשבת.

הפרדת מינים:

מהכרות אישית עם חוגים דתיים, יצא לי לפגוש מספר נערים (ואני בטוח במאת האחוזים שיש גם בנות כאלה) עם נתונים גופניים המזכירים במעט תנאים אידיאליים לשחיין (כפות רגליים, מוטת ידיים, גובה, כוח מתפרץ וכדו', וכל זה עם ספורט מינימאלי).

הסיבה היחידה שהם לא נכנסים למסגרת תחרותית היא ההפרדה (או יותר נכון אי-ההפרדה).

כאן אני דווקא מסכים עם איגוד השחייה, אין אפשרות ואני גם לא בהכרח חושב שיש טעם לעשות את ההפרדה הנ"ל.

מה כן, אם היה יום אחד באליפות ישראל המוקדש לבנים בלבד ויום אחד לבנות בלבד, ולו רק לרמת איחוד לבבות בין האוכלוסיות השונות בארץ – דתיים, חילוניים, ערבים, דרוזים, צ'רקסים – הספורט היה משרת מטרה נעלה ביותר.

כשנראה שחיין שלנו קורא ספר תהילים לפני המשחה בזמן הקראת השמות, וכשלא נבזה עקרונות שהם אלף-בית ביהדות, המצב ייראה אחרת. אני לא נביא ולא רומז בשום אופן על כך, ואני אפילו בא ממשפחה שהקשר בינה לבין מסורת מקרי בהחלט.

אבל להכניס קצת יהדות בספורט, לא יהרוג אף אחד, ולכו תדעו –

במקום לשמוע על שחיינים ומאמנים שרבים ומשתמשים באלימות פיזית (ואני נמנע מלקחת כל צד באותו ריב מתוקשר, או בכל אופן להציג אותו כאן), נשמע על כאלה שמפרגנים, נשמע על אחווה רבה יותר, לא נשמע על תחרויות פוליטיות אלא רק על תחרויות ספורטיביות.

הבהרה: אני לא מתכוון להחזיר אף אחד בתשובה ומי שהבין את זה מהמאמר שלי פספס את הנקודה לגמרי.

* אין קשר בין המצולם לכותב